

כי העמלקי והכנעני שם לפניכם
ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי
יהוה ולא יהיה יהוה עמכם ויעפלו
לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה
ומשה לא משו מקרב המחנה וירד
העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכום
ויכתום עד החרמה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל
ארץ מושבותיכם אשר אני נתן לכם
ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא
גדר או בנדבה או במעדיכם לעשות
ריח זיחה ליהוה מן הבקר או מן הצאן

מג כִּי הָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם לְפָנֶיכֶם
וּנְפַלְתֶּם בַּחֶרֶב כִּי־עַל־כֵּן שִׁבְתֶּם מֵאַחֲרַי
יְהוָה וְלֹא־יְהִי יְהוָה עִמָּכֶם: מִד וַיֵּעָפְלוּ
לְעֹלוֹת אֶל־רֹאשׁ הַהָר וְאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה
וּמֹשֶׁה לֹא־מָשׂוּ מִקְרֵב הַמַּחֲנֶה: מֵה וַיֵּרֵד
הָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּהַר הַהוּא
וַיִּכּוּם וַיִּכְתּוּם עַד־הַחֲרָמָה:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ
אֶל־אֶרֶץ מוֹשְׁבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן לָכֶם:
וַעֲשִׂיתֶם אִשָּׁה לַיהוָה עֹלָה אוֹ־זֶבַח
לְפֶלֶא־נֶדֶר אוֹ בְנִדְבָה אוֹ בְּמַעַדֵיכֶם
לַעֲשׂוֹת רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה מִן־הַבָּקָר אוֹ
מִן־הַצֹּאן: